

[Mølgaard]

Hr. Johan Philipsen resignerede en smule med sin udtalelse om, at det var umuligt at tale fornuft til retsforbundet, og leverede unægteligt en solid dokumentation for, at det var ham umuligt, med det, han tilføjede til den bemærkning, idet han kom ind på, at grundpriserne, jordprisen, betyder uendelig lidt for boligens pris.

Det er jo ikke småskillinger, der er tale om, hvis man ellers vil se på, hvad det er for en udvikling, der foregår. Vi kan tage tallene fra 1960, hvor landets samlede jordværdi var opgjort til 17 mia kr., og konstaterer, at i dag er den opgjort til 200 mia kr. Hr. Johan Philipsen kan vel mene, at det betyder uendelig lidt med sådan en udvikling, men det må stå for hr. Johan Philipsens egen regning, lige så vel som det må stå for hr. Johan Philipsens egen regning, hvis man konstaterer, at det for et hus' pris her i Københavnsområdet betyder uendelig lidt, at grunden i 1960 i gennemsnit kostede 10.000 kr., hvor den i dag koster 150.000 kr. Det betyder måske uendelig lidt, men det kommer an på ens formuenhed, hr. Johan Philipsen.

Det betyder egentlig ikke så uendelig lidt for de fleste boligtagere, at man i dag, hvis man vil anskaffe sig et parcelhus, må gå hen og bøsse 600.000 kr. for det, hvor man i 1960 måtte bøsse 100.000 kr. Denne seksdobling af prisen kan de fleste mærke kontant, og femtendoblingen af jordprisen er ikke af uendelig lille betydning for, at totalprisen for hus plus jord er steget så stærkt. Det er såmænd også noget, der betyder noget for de lejligheder, der placeres oven på en jord, der koster særlig meget, fordi der er deklareret en ret til at opføre etageejendomme på disse områder. Netop derfor, netop fordi der er sket en betydelig stigning dér, er det sådan, at nye lejligheder er steget fra 300 kr. til 2.000 kr. i snit. Det er ikke uendelig lidt. Det betyder ikke uendelig lidt for denne prisudvikling, at fremfor alt jordprisudviklingen er gået særlig grassat. Tager vi de afledede følger med for hele kreditmarkedet, hvor renten jo er drevet op i kraft af, at det er så meget mere lønsomt at putte pengene ind i spekulation fremfor i produktion, ja, så får vi nogle ganske alvorlige følger, som hver eneste lønmodtager, der prøver at skaffe sig en bolig for sin hårdt indtjente arbejdsindkomst, vil erkende sandelig ikke er småtterier. Det er bestemt ikke

noget, man kan betegne som noget, der betyder uendelig lidt.

Jeg forstod i øvrigt på hr. Johan Philipsen, at han i sin rådgivning over for regeringen vedrørende de forestående boligforligshandlinger eller forhandlinger om, hvad der skal erstatte boligforliget, anbefaler regeringen, at man holder sig langt væk fra eventuelle flertalsmuligheder på nogle områder, hvor man fra hr. Johan Philipsens partis side ikke rigtig vil være med. Jeg må vel forstå det som et første strejkevarsel eller blokadevarsel fra hr. Johan Philipsens side, idet han sagde: ellers afskærer man sig fra muligheden for at opnå noget sammen med os på andre områder. Man kalder det strejke eller man kalder det blokade på alle mulige andre områder. Men det skal erkendes over for hr. Johan Philipsen, at der er tale om en lovlig strejke. Det vil blive interessant eventuelt at se partiet venstre afskære sig fra politisk indflydelse på samtlige andre områder blot i anledning af, at man må konstatere, at demokratiet virker i retning af, at der er flertal for noget, som venstre er imod på et bestemt område. Venstre er trods alt i dag i en anden situation end før systemskiftet omkring århundredskiftet, hvor man havde et absolut flertal her i folketingsalen. Da det ikke er situationen, at venstre har et flertal her i folketingsalen, vil det være en naturlig følge af vort folkestyre og demokrati, at man såmænd også fra venstres side må konstatere, at der somme tider er et flertal imod venstres vilje. Hvis man i anledning af denne konstatering nægter at medvirke i det politiske arbejde, så tror jeg, vælgerne vil tage det til efterretning og fradømme venstre yderligere mulighed for at øve den indflydelse, som man på forhånd nægter at øve.

Jeg må fortsat anbefale boligministeren at sondere terrænet i alle mulige retninger og se at få det bedst mulige ud af forestående forhandlinger, og det hurtigst muligt, sådan at der skabes en vished, der gør det lettere for lejere, boligbrugere af enhver kategori, bygherrer og andre, der er afhængige af byggeriet, at stabilisere struktur, forbrugsvalg og dispositioner efter det, som ligger foran.

Et ord mere til boligministeren. Boligministeren anførte helt korrekte tal, og boligministeren konkluderede på det grundlag, at det var bestemt ikke noget, der havde med politik at gøre. Men valget af tal havde jo nok